

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/762/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205898
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613205898.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčák v právnej veci žalobkyne: A. I., E.. X.X.XXXX, I. K. F. Č.. XX, zastúpenej JUDr. Štefanom Kamenickým, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7, proti žalovanej: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom v Košiciach, Boženy Němcovej 22, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5C/49/2013-178 zo dňa 17.7.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku a vo výroku o trovách konania účastníkov.

M e n í rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok tak, že žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 € na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku, ktorým bola odložená vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania vo výške 43,51 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Štefana Kamenického do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetina 41, spisovej značky 2C/695/2012 zo dňa 19.1.2012. Zaviazal žalovanú nahradiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu JUDr. Štefana Kamenického trovy právneho zastúpenia vo výške 216,46 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovanú zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. 2C/695/2012 zo dňa 19.1.2012, vydaného JUDr. Bohumirom Zaujecom, rozhodcom so sídlom v Košiciach, Alžbetina 41, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.3.2013 až do právoplatného rozhodnutia vo veci sp. zn. 5C 49/2013.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že vyššie uvedeným rozhodcovským rozsudkom bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalobcovi 92,61 € a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 276 €. Uvedený rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený do vlastných rúk dňa 4.3.2013 a nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.3.2013. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súde prvého stupňa dňa 2.4.2013, a tak konštatoval dodržanie 30 dňovej lehoty na podanie žaloby v zmysle ust. § 41 ods. 1 zák. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Pri rozhodovaní

vychádzal zo zistenia, že účastníci konania uzavreli dňa 28.5.2007 poisťnú zmluvu, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné poisťné podmienky (VPP). Súčasťou týchto VPP boli aj „Ďalšie zmluvné dojednania k poisťnej zmluve“, v ktorých bode 2. je obsiahnutá rozhodcovská doložka v nasledujúcom znení: „Poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku“. Tieto ďalšie zmluvné dojednania boli podpísané oboma účastníkmi konania. Súd konštatoval, že táto rozhodcovská doložka nebola medzi účastníkmi individuálne dojednaná, pretože išlo o predtlačný formulár, kedy žalobkyňa nemala na výber možnosť individuálne dohodnúť obsah podmienky. Zistil ďalej, že účastníci sa dohodli o riešení vzájomných sporov a sporných nárokov z poistenia v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom v XV. časti VPP, označenej ako „Rozhodcovské konanie“. Uvedenú rozhodcovskú doložku súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatnú v zmysle ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci konať, lebo táto jeho právomoc nemohla byť založená neplatnou rozhodcovskou doložkou. Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka nebola žalobkyňou individuálne dojednaná a za neprijateľné považoval aj dojednanie, v zmysle ktorého rozhodcovské konanie bolo dohodnuté ako výlučný prostriedok riešenia sporov zo zmluvy. Rozhodcovská doložka splynula s ostatnými štandardnými podmienkami a žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy mohla zmluvu len ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa VPP, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka je súčasťou dlhého, neprehľadného textu, písaného malými písmenami a žalobkyňa nemala možnosť sa so všetkými týmito podmienkami podrobne oboznámiť a pochopiť ich. Rozhodcovská doložka znemožnila žalobkyni zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a nútila ju v prípade sporu alebo sporných nárokov výlučne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, čím jej bola odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Takáto rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne. Cieľom rozhodcovskej doložky tak, ako bola formulovaná, bolo dosiahnuť, aby všetky prípadné spory boli prejednané výlučne rozhodcom a tým znemožniť žalobkyni ako spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie všeobecným súdom. Za tejto situácie je rozhodcovská doložka neprijateľnou podmienkou v zmysle ust. § 54 ods. 4 písm. r/ OZ a zároveň je aj v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná podľa ust. § 39 OZ. Žalovaná nepreukázala tvrdenie, že žalobkyňa mala možnosť odmietnuť podpísať rozhodcovskú doložku bez toho, aby tým bol dotknutý zmluvný vzťah, táto skutočnosť nevyplýva ani zo zmluvy, ani z VPP a ani z osobitných zmluvných dojednaní. Vzhľadom na skutočnosť, že právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok nebola daná, zrušil rozhodcovský rozsudok v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zák. 244/2004 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

S poukazom na ust. § 40 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z. rozhodol aj o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

O povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok zo žaloby rozhodol podľa ust. § 2 ods. 2 zák. 71/1992 Zb. v spojení s ust. § 4 ods. 2 písm. za/ citovaného zákona. Žalobkyňa je v konaní oslobodená od súdnych poplatkov, pretože ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a žaloba bola podaná žalobkyňou ako spotrebiteľom a keďže žalobkyňa bola v konaní úspešná, vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok žalovanej, ktorá bola v konaní neúspešná. Výšku súdneho poplatku určil podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, t.j. 99,50 €.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia proti neúspešnej žalovanej.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ O.s.p. a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedla, že rozhodcovská doložka bola platná a v súlade s ňou a podmienkami stanovenými vo VPP rozhodoval Stály rozhodcovský súd. Vytýkala súdu, že vo veci nevypočul sprostredkovateľku poistenia, ktorá dojednávala všetky poisťné podmienky, vrátane rozhodcovskej doložky a nezistil tak náležité skutkový stav pred uzavretím poisťnej zmluvy a pred dojednaním rozhodcovskej doložky. Vychádzal teda iba z tvrdenia navrhovateľky. Namietala nesprávnosť skutkového záveru o rozhodcovskej doložke v článku XV. VPP, pretože rozhodcovská doložka sa nachádza mimo VPP - nezávisle až za textom VPP a bola osobitne a nezávisle od VPP

zvýraznená. O individuálnosti dojednaní rozhodcovskej doložky svedčí skutočnosť, že navrhovateľka mala dve možnosti, rozhodcovskú doložku podpísať alebo nepodpísať pri samotnom uzavretí poisťnej zmluvy. Namietala ďalej nepreskúmateľnosť rozsudku, pretože z výroku ani z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú skutočnosti ohľadne pokračovania konania. Nesúhlasila ani so záverom o neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu jej neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky. Poukázala na to, že až po platnom uzavretí poisťnej zmluvy nastala fáza dojednávania osobitných zmluvných dojednaní, ktorých obsahom bola rozhodcovská doložka. Osobitný odsek, obsahujúci rozhodcovskú doložku, je očividne aj graficky oddelený od samotných VPP miestom na podpis klienta, potvrdzujúci prevzatie VPP. Aj samotný názov „Osobitné zmluvné dojednanie“ gramaticky a logicky nepochybne vyjadruje, že sa nejedná o súčasť VPP. Namietala, že súd sa pri rozhodovaní opierať aj o argumentáciu vyplývajúcu z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/1/2012 z 21.3.2012, pretože dovolací súd nerozhodoval v merite veci, t.j. o platnosti, či neplatnosti rozhodcovskej doložky, keďže dovolanie odmietol pre procesnú neprípustnosť. Na podporu svojich odvolacích námietok poukázala na rozhodnutia iných súdov SR a NS ČR.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Poukázala na to, že žalovaná napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nevyužila svoje právo na podanie ďalších návrhov na doplnenie dokazovania pred skončením pojednávania, čo je zrejme zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.7.2014. Takto spätné spochybňovanie o nedostatočne vykonanom dokazovaní je účelové. Trvala na tom, že rozhodcovská doložka nebola s ňou individuálne dojednaná. Už z jej všeobecného znenia je zrejme, že takto bola dojednaná pri uzatváraní všetkých poisťných zmlúv medzi žalovanou a klientmi. Nikde v rozhodcovskej doložke nie je priestor pre vlastné návrhy, a teda možnosť jej individualizácie klientom. Znenie doložky je vopred pripravené, spotrebiteľ má možnosť sa iba oboznámiť s jej obsahom v zásade v rovnaký deň a v čase bezprostredne predchádzajúcom podpísaniu zmluvy. Žalovaná tak bola v postavení, kedy mala na výber len to, či takúto doložku, ktorá bola súčasťou VPP, podpíše alebo nie. Pokiaľ sa žalovaná odvoláva na povinnosti sprostredkovateľa, týkajúce sa oboznámenia a poučenia s obsahom zmluvy, aj v prípade, že by tak sprostredkovateľka poistenia urobila, čo sa nestalo, naopak ako dobrá známa žalobkyňu len ubezpečila, že je všetko v poriadku a zmluvu môže pokojne podpísať, nič to nemení na fakte, že do obsahu zmluvy nemohla žalobkyňa nijako zasiahnuť, či ovplyvniť jej obsah, ako to má na zreteli § 53 ods. 2 OZ. Rozhodcovská doložka bola súčasťou VPP a tieto boli súčasťou zmluvy. Ak chcela poisťnú zmluvu uzavrieť, nemala inú možnosť, ako podpísať aj VPP, ktorých súčasťou bola aj rozhodcovská doložka alebo poisťnú zmluvu ako celok odmietnuť. Za neprijateľnú považuje rozhodcovskú doložku aj z dôvodu, že zakladala možnosť výlučného riešenia prípadných sporov v rozhodcovskom konaní, čím jej bolo odňaté právo podať žalobu na všeobecný súd. Pokiaľ ide o záznam o potrebách klienta, poukázala na to, že išlo o predtlačný formulár, ktorý sa týkal len obsahu zmluvy a nemala možnosť ovplyvniť jeho obsah. Zo všetkých týchto dôvodov považuje rozhodnutie za vecne správne.

Vyššie uvedené vyjadrenie bolo zaslané súdom prvého stupňa právnomu zástupcovi žalovanej doporučené dňa 29.9.2014 (č.l. 230 spisu).

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vo veci samej, t.j. vo výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku, ako aj vo výroku o náhrade trov konania účastníkov vecne správny, preto ho odvolací súd v týchto výrokoch v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.9.2015 o 12.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 22.9.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1,3 O.s.p..

Žalovaná uplatnila odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konkrétne súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, súd prvého stupňa neúplne zistil

skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolačný súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe neho správne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Skutkové zistenia súdu tak zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu. Na správnosti týchto skutkových záverov nič nezmenili ani odvolacie námietky žalovanej. Napadnutý rozsudok aj z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný. Súd v odôvodnení rozsudku dal odpoveď na všetky otázky, ktoré pre vec majú podstatný význam, dostatočne objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania (žalovanou).

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správne záveru o splnení zákonných podmienok pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V zmysle tohto zákonného ustanovenia účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

V prejednávanej veci rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu, je neplatná, keďže správne bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka z dôvodov, ako ich veľmi podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa a na ktoré dôvody odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a na tomto mieste ich neopakuje.

Súd svoje úvahy, ako dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky, podrobne uviedol s poukazom na konkrétne skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a na príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval. Vecne správne preto rozhodol súd prvého stupňa, ak rozhodcovský rozsudok, ako je tento špecifikovaný vo výroku napadnutého rozsudku, zrušil.

K odvolacej námietke žalovanej o osobitnom dojednaní rozhodcovskej doložky s poukazom na osobitné zmluvné dojednania k uzavretej poisťovnej zmluve odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21.3.2012, v ktorom je táto otázka, teda či išlo o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku alebo nie, riešená a uvedené rozhodnutie sa týka žalovanej, ktorá v konaní pred najvyšším súdom mala postavenie oprávnenej v exekučnom konaní a odvolací súd nemal dôvod ani v prejednávanej veci sa od vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu odchýliť.

Vo vyššie citovanom uznesení najvyšší súd konštatoval správny záver súdov v exekučnom konaní o neprijateľnosti, a teda aj neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a že spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej. Konštatoval, že z poisťovnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádzalo, že jej súčasťou sú Všeobecné poisťovné podmienky obsiahnuté v XV. časti týchto podmienok. Na tomto fakte nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany (ako pokračovanie predtlačenej formulára poisťovných podmienok) aj osobitné zmluvné dojednania, odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poisťovných podmienkach.

S vyššie uvedeným záverom sa stotožňuje aj odvolací súd.

V prejednávanej veci žalobkyňa dôvodne spochybnila platnosť rozhodcovskej doložky, keďže táto nebola individuálne dojednaná a spôsobila nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky (§ 53 ods. 1 Obč. zákonníka).

Rozhodcovská doložka tak, ako bola zakomponovaná vo VPP, splynula s ostatnými poisťovnými podmienkami, jej obsah žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť a ani sa s ním

dôsledne oboznámiť. Aj keď rozhodcovská doložka bola vo VPP zvýraznená v tabuľke a označená ako „Ďalšie zmluvné dojednania“, možno jednoznačne uzavrieť, že fakticky splynula s ostatnými poisťovacími podmienkami, keďže nasledovala ako pokračovanie predtlačenej formulára v neprehľadnom texte, písanom drobným písmom, a tiež bola podpísaná v rovnaký deň ako VPP. Správne preto súd uzavrel, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Žalovaná v konaní nepreukázala ani tú skutočnosť, že žalobkyňa mohla jej uzavretie vylúčiť, resp. zmeniť obsah tohto zmluvného dojednania, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo žalovanú (§ 53 ods. 3 Obč. zákonníka).

Nemožno opomenúť ani tú rozhodujúcu skutočnosť, že výslovne v rozhodcovskej doložke bolo odkázané na časť XV. VPP, ktoré sú jednoznačne súčasťou poisťovacích podmienok.

Svojím obsahom a formou rozhodcovská doložka z dôvodov vyššie uvedených spôsobila nevyváženosť práv a povinností zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky.

Navyše išlo o rozhodcovskú doložku, ktorá zakotvila výlučnú právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať, čo taktiež zakladá dôvod jej neprijateľnosti podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zákonníka.

Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a rozhodnutie a súčasne je dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona 244/2002 Z.z.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalovanej o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky nenáležité.

Vzhľadom na preukázanie dôvodu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. skúmanie (ne)existencie ďalších dôvodov (§ 40 ods. 1 písm. j/ citovaného zákona) je bez právneho významu a z tohto dôvodu sa odvolacími námietkami žalovanej, smerujúcimi k záveru súdu o naplnení dôvodu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j/ citovaného zákona, odvolací súd nezaoberal.

Nenáležitá je odvolacia námietka žalovanej o nepreskúmateľnosti rozsudku z dôvodu, že v ňom súd neuvádza, aký orgán bude ďalej konať v merite sporu. Táto skutočnosť vyplýva priamo z ust. § 43 zákona č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/ a c/, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe (§ 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.). O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci, keďže došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 písm. c/, a teda po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku bude súd pokračovať v konaní v rozsahu uvedenom v žalobe. Predmetom tohto konania bude skúmanie dôvodnosti samotnej pohľadávky žalovanej voči žalobkyňe vo výške 92,61 €. Pre aplikáciu ust. § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. nie je preto potrebné, aby súd vo výroku rozsudku vyslovil, že po právoplatnosti konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku bude pokračovať v konaní, prípadne to uvádzal v odôvodnení, keďže ide o dôsledok predpokladaný priamo zákonom a tým je vylúčený tvrdený stav právnej neistoty žalovanej.

Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že súd nemôže vychádzať zo záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 1/2012 z dôvodu, že v tejto veci najvyšší súd nerozhodoval v merite veci odvolací súd uvádza, že pokiaľ odvolací súd v napadnutom rozhodnutí vyjadril svoj záver k otázke (ne)platnosti rozhodcovskej doložky, dojedanej žalovanou, a s týmto záverom sa súd v inom konaní stotožní, nemožno mu vytýkať, že jeho závery sú zhodné so závermi rozhodnutia iného súdu.

K námietke žalovanej o nedostatočne zistenom skutkovom stave z dôvodu nevypočítania sprostredkovateľky poisťovníka k skutočnostiam predchádzajúcim podpísaniu poisťovnej zmluvy a dojednaniu rozhodcovskej doložky odvolací súd uvádza, že pre riadne zistenie skutkového stavu a pre rozhodnutie vo veci vykonanie tohto dôkazu nebolo potrebné. V prejednávanej veci je nepochybné, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádzalo, že jej súčasťou sú VPP, pričom je obsiahnutá v XV. časti týchto podmienok, a preto okolnosti, za ktorých malo dôjsť k podpisu osobitných dojednaní nie sú pre rozhodnutie vo veci relevantné a nemajú vplyv na posúdenie otázky, či rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, žalovaná napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., ktoré jej bolo

dané pred vyhlásením rozsudku vo veci samej, ako táto skutočnosť vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.7.2014, nenavrhol vykonať dôkaz výsluchom sprostredkovateľky poistenia, a teda nemôže ísť o prípad, kedy súd neúplne zistil skutkový stav z dôvodu nevykonania navrhnutého dôkazu.

Pokiaľ žalovaná poukazuje na Záznam o požiadavkách a potrebách klienta k PZ, podpísaný žalobkyňou dňa 28.5.2007 ako dôkaz preukazujúci individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého je zrejmé, že zohľadnil aj tento listinný dôkaz, avšak konštatoval, že ide iba o predtlačný formulár, kde žalobkyňa nemala na výber možnosť individuálne dohodnúť zmluvné podmienky. Navyše tento formulár sa týka len obsahu samotnej zmluvy, nie však zmluvných podmienok, a teda obrana žalobkyne, že nemala možnosť ovplyvniť zmluvné podmienky, vrátane dojednania rozhodcovskej doložky, je dôvodná.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku.

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa aj o trovách konania účastníkov v zmysle ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 149 ods. 1 O.s.p., z ktorého dôvodu odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok aj vo výroku o trovách konania účastníkov.

Súd prvého stupňa správne rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok zo žaloby z dôvodov, ako sú podrobne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku (úspešná žalobkyňa je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. oslobodená od súdnych poplatkov, a keďže súd jej žalobe vyhovel, vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok neúspešnej žalovanej podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona), nesprávne však rozhodol o výške tohto súdneho poplatku podľa pol. 1b/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Správna výška súdneho poplatku zo žaloby o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia vydaného rozhodcom je stanovená v pol. 3 písm. c/ sadzobníka sumou 331,50 €, preto odvolací súd postupujúc podľa poslednej vety § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. v odvolacom konaní zmenil nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa o poplatkovej povinnosti tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Odvolací súd zrušil rozsudok súdu vo výroku o povolení odkladu vykonateľnosti zrušeného rozhodcovského rozsudku, pretože vzhľadom na to, ako odvolací súd rozhodol o žalobe vo veci samej (potvrdil rozsudok o zrušení rozhodcovského rozsudku) a vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudne právoplatnosť po jeho doručení účastníkom (riadny opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu prípustný nie je), povolenie odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku v tomto štádiu konania stratilo svoje opodstatnenie.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 3 O.s.p.. Keďže žalobkyňa mala neúspech iba v nepatrnnej časti (vo výroku o povolení odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku), priznal jej odvolací súd plnú náhradu trov konania. Tieto pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej zo dňa 23.9.2014 v sume 28,22 € ako bola uplatnená právny zástupcom žalobkyne. Za tento úkon patrí aj režijný paušál vo výške 8,04 € podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.. V zmysle ust. § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. zvyšuje sa odmena a náhrada hotových výdavkov o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, t.j. v prejednávanej veci o 7,25 €. Spolu odmena, náhrada hotových výdavkov a DPH takto predstavuje 43,51€ (28,22 € + 8,04 € + 7,25 €), ktoré je v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. žalovaná povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Štefana Kamenického, vedený v Unicredit bank, a.s., Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, č.ú. S. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, kód banky Q. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.)..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.